

MĚSÍČNÍK FRYŠTÁCKÉ FARNOSTI
8. ROČNÍK - LISTOPAD 2010 - ČÍSLO 88

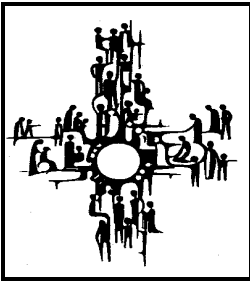
FARNÍČEK

Z OBSAHU
ADVENTNÍ KONCERT
DĚJINY FARNOSTI
PO STOPÁCH CAMINA
ROZHOVOR S OTCEM
LIBOREM VŠETULOU
SVĚTCI A RŮŽENEC

Na Dušičky vzpomínejme...

DUCHOVNÍ SLOVO

Milí bratři a sestry.

Toto duchovní slovo píší v den, kdy má svátek Karel. Každý známe nějakého Karla. Já mám bratra Karla, máme biskupa Karla, dokonce byl papež Karol Wojtyla. Nejznámější světec Karel je pravděpodobně sv. Karel Boromejský. Ve věku 22 let byl svým strýcem papežem Piem IV. jmenován kardinálem, ačkoliv neměl ani kněžské svěcení a byl pověřen správou biskupství v

Miláně. Prostě děs a hrůza: mladíček bez zkušeností se díky protekci svého strýčka papeže stal šéfem velké diecéze. Kdybychom dnes něco takového slyšeli, museli bychom to rozhodně odsoudit.

Karel Boromejský je však důkazem toho, že v církvi působí Duch svatý. Karel zcela proměnil svůj zámožný a lehkovážný způsob života v život opravdového křesťana, kněze, biskupa. Ve své diecézi zaváděl nedělní školy. Karel byl perfektní organizátor a přetahoval nejschopnější kněze z celé Itálie do své diecéze. Nebyl však zdaleka dokonalý. Měl sklon k panovačnosti, byl tvrdohlavý, těžko přijímal názory druhých. Měl však obrovskou snahu nahrazovat tyto povahové vady úsilím být přísný k sobě a vše konat ve prospěch Boha a církve, spásy lidí. Svatost neznamená zlomit svou povahu, ale dát ji do služby Bohu a lidu. Vidíme, jak si náš Pán umí posloužit různými lidmi a jednáním, které není vždy „košer“, ale pokud v něm není zlá vůle, Bůh si poradí! Přeji Vám, aby co nejvíce listů bolesti a smutku spadlo ze stromu Vašeho života.

otec Miroslav

POZVÁNKA NA KONCERT ZUŠ MORAVA

V TRADIČNÍM ČASE V PRVNÍ NEDĚLI ADVENTNÍ 28. 11. 2010 (15.30)

SE V NAŠEM KOSTELE USKUTEČNÍ ADVENTNÍ KONCERT ZUŠ MORAVA.

**OPĚT SE PŘEDSTAVÍ UČITELÉ A ŽÁCI, KTERÍ SI PRO VÁS PŘIPRAVILI
PESTROU NABÍDKU Z DĚL NAŠICH I SVĚTOVÝCH HUDEBNÍCH VELIKÁNŮ.**

NENECHTE SI TENTO ZÁŽITEK UJÍT.

OD A DO Z - O JÍDLE A PITÍ - FRANTIŠEK ZÁLOHA

- ❖ Sytý hladovému nevěří.
- ❖ Správná výživa je první lék, který je nutno brát.
- ❖ S jídlem roste nejen chuť, ale i pupek.
- ❖ Toho, kdo se postí, každý rád pohostí.
- ❖ Ti, kdož se přejejí nebo opijí, neumějí ani jíst ani pít.
- ❖ Ten není vína hoden, kdo ho pije jako vodu.
- ❖ U jídla dávejme přednost kvalitě před kvantitou.
- ❖ Víno pij z malé sklenky, vědomosti z velké.
- ❖ Velbloud dokáže celý den pracovat a nepít, člověk to umí i naopak.
- ❖ Voda žene mlýny a víno jazyky.

ROZHOVOR S NOVOKNĚZEM LIBOREM VŠETULOU

Většina čtenářů Farníčku určitě zaregistrovala, že se ve fryštáckém DISu objevil nový kněz – P. Libor Všetula. Abychom se o něm něco dozvěděli, rozhodli jsme se otce Libora malinko „vyzpovídat“. Díky za jeho čas, který strávil přípravou odpovědí na naše všetečné otázky.

Otče Libore, prozradíte nám něco o sobě a své rodině ?

Narodil jsem se ve Vnorovech (u Veselí nad Moravou), což je vesnice na Slovácku. Mám dva starší bratry a jednu mladší sestru. Oba dva bratři jsou ženatí a žijí se svými rodinami. Jeden z nich po několikaletém pobytu v New Yorku (přes 8 mil obyvatel) zjistil, že po návratu do Čech existuje jediné místo k bydlení a odstěhoval se ku Praze, kde si alespoň částečně (8x méně :-)) může připadat jako v nejlidnatějším městě USA. Moje sestra a nejstarší bratr zakotvili ve Vnorovech. Moji rodičové žijí také tam a musím říci, že jsem moc rád, že mám zrovna takové sourozence a takové skvělé rodiče, jaké mám.

Co vás v mládí nejvíc bavilo, jaké jste měl záliby a jakou školu jste vystudoval ?

Mládí jsem prožil tak jako každý normální kluk v mém věku. Tím, že jsem byl nejmladší ze třech bratrů, dostával jsem od nich školu, co a jak se dělá a jak se na věci musí :-)) a tak jsem spolu s nimi stavěl bunkry, lezli na stromy (nejraději na cizí třešně v době úrody), hráli fotbal, hokej, tenis atd. Objevil jsem ještě talent na hudbu a tak jsem (jako jediný z rodiny) už od útlého věku navštěvoval hudebku na housle. Vydržel jsem to 7 let, ale nějak moc mě to neoslovilo. Dalo mi to však skvělý základ pro další hudební nástroje a tak jsem (tentokrát už bez hudebky) začal hrát na klavír a hlavně na kytaru. Sport a hudba mi zůstaly dodnes a tak jsem vášnivý hráč tenisu a fotbalu a také hraji (ne už tak vášnivě) na různé hudební nástroje. Co se týká škol, tak základní jsem poctivě "vychodil" :-)) v rodných Vnorovech abych potom na střední dojížděl do Uherského Brodu (obor management).

Ministroval jste jako kluk a kdo vás inspiroval (nasměroval) ke kněžství ?

U nás ve farnosti byla skvělá parta ministrantů a být ministrantem znamenalo mít kamarády, zájem a spoustu akcí. A tak jsem i já překonal ostych a přihlásil se tam. *pokračování na straně 4*

Pokračování...

Tedy až napodruhé, protože si pamatuji, že když jsem šel na ministrantskou schůzku úplně poprvé (bylo mi asi 7 let), nevydržel jsem tu trému a před farou jsem se obrátil a šel zpátky domů.

V ministrování jsem vytrval vlastně celý život od té doby i když připouštím, že byly doby, kdy jsem ministroval proto, že jsem se mohl od oltáře líp dívat na holky, které sedávaly v prvních lavicích. Když se dívám zpátky na moji cestu ke kněžství nemám mnoho lidí, kteří by zářili jako slunce na modrém nebi a mohl bych o nich říct, že mě inspirovali k tomu, být knězem. Myslím, že rozhodující byla parta ministrantů v dětství, tábor Archa v Rajnochovicích v pozdějším věku a potom a hlavně vnitřní a v té době nepopsaná touha být v životě užitečný, věnovat se mládeži (jedno z velkých dilemat bylo, zda bych se neměl stát spíše učitelem) a dát svému životu smysl. Když si pak spojíte všechny tyto věci s velmi taktní křesťanskou výchovou mých rodičů, vyšlo mi z toho, že bych si vyčítal, když bych alespoň nezkusil podat si přihlášku do semináře.

Proč jste se rozhodl právě pro salesiány ?

Jak už jsem řekl na začátku, pocházím ze Slovácka a rovnice byla pro mě tehdy jasná. Když chci být knězem, podám si přihlášku do diecézního semináře a za pět či šest let studia se knězem stanu. Tak jsem to i udělal. Podal jsem si přihlášku, byl jsem přijat a začal jsem studium v přípravném ročníku. (v té době byl tzv. konvikt=přípravný ročník na seminář, v Litoměřicích). Tam mi ale po několika týdnech pobytu došlo, že to není nic pro mě.

Neseděl mi život na faře o samotě a také styl diecézního pastorače (tím vůbec nechci říci, že by v tom bylo něco špatného). Hledal jsem něco "spontánnějšího a společenštějšího" a hlavně něco, kde bych mohl uplatnit svoje vnitřní a nasměrování pro mládež. A tak jsem si jednoho dne vzpomněl, že jsem kdysi četl životopis sv. Jana Boska a že existují salesiáni a téměř podivuhodnou cestou jsem se s nimi zkontaktoval a domluvil se, že to u nich zkusím. Rozumějte, já jsem si nikdy nemyslel, že budu knězem a natož pak řeholníkem. To všechno se vyvíjelo až postupně. Vždycky jsem to šel tzv. "zkusit". Říkal jsem si totiž, že pokud to nezkusím, nikdy nebudu pořádně vědět, jestli to pro mě je nebo není.

Dokončení

Chtěl jsem během mé "cesty" několikrát odejít (jednou jsem měl už i sbaleno) ale tím jen chci říci, že lidský život je prostě dynamický a člověk pořád hledá, nachází a ztrácí.

Jaké máte pocity po příchodu do Fryštáku ?

O pocitech se špatně mluví, protože verbalizovat něco, co se odehrává uvnitř je těžké. Nicméně musím říci, že Fryšták se stal během mé salesiánské cesty jedním z míst, kam jsem chtěl jít. Za prvé si myslím, že toto salesiánské dílo má obrovský potenciál, za druhé zde začínají kořeny celého salesiánského díla u nás a za třetí mě velmi baví práce, na kterou jsem sem byl poslán, totiž orientační dny. Dokonce si myslím, že ji do jisté míry umím (zní to docela divně, že? Přiznat, že něco umím a ještě takto veřejně :-)) Postupně zde poznávám lidi a způsob života (i života víry), seznamuji se s prostředím městečka a těžkostmi a silnými stránkami celého díla. Musím smeknout před těmi, co to tady vybudovali, táhli onu káru dál až do dnešních dnů a také v této době se snaží pokračovat a rozvíjet farnost a DIS. (ačkoliv v mém chápání jsou tyto dva subjekty jedna spojená nádoba).

Stačil jste už zabydlet v DISu a co bude Vaším hlavním úkolem?

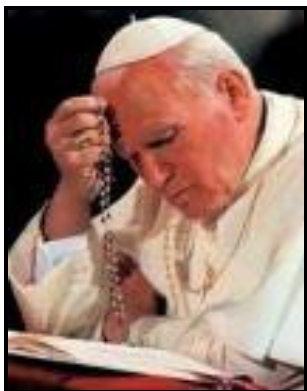
Zabydluji se postupně, jak čas a síly dovolí. Co se týká práce a úkolů, jak už jsem naznačil, že mým hlavním posláním je pracovat v DISu především na "orientačních dnech". Toto dílo je mimořádné a je součástí několika salesiánských provincií v Evropě. Já sám jsem minulý rok strávil ve Velké Británii v podobném domě a v podobné práci u britských salesiánů a musím říci, že pro církev je dílo podobné Fryštáku nebo Bollingtonu (ono místo ve Velké Británii) mimořádné a velmi důležité.

Kromě toho bych se rád, v rámci mých omezených možností, zapojil i do farnosti. Věřím pevně, že za dobu, co tady budu, se nám společně podaří "salesiánské" dílo ve Fryštáku zvelebit a posunout zase o kousek dál. Ovšem to samozřejmě nezáleží jen na mě.

Díky za rozhovor a těšíme se na Vás u oltáře v našem kostele. Za Farníček -pn-

SVĚTCI A RŮŽENEC

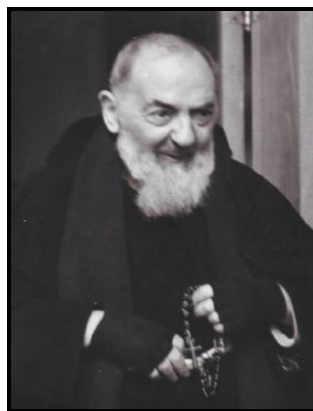
Blahoslavený Alano della Rupe, duchovní syn svatého Dominika, od něhož pochází dnešní struktura svatého růžence, nám zanechal zaslíbení, která přijal od Panny Marie pro zbožné ctitele této pobožnosti. Jsou to přísliby věčné spásy, zvláštních milostí, ochrany v nebezpečí, duchovního pokroku a zvláštní slávy v nebi.

Záleží jen na nás, na naší synovské oddanosti, zda se tato zaslíbení naplní i v našem případě. Tato zaslíbení nám ukazují ještě zřetelněji, jak drahá je modlitba růžence Srdci Panny Marie.

Podívejme se například na svatého Pia z Pietrelciny. Nepořádal konference, nevyučoval na univerzitní katedře, ale kdo dospěl do San Giovanni Rotondo, byl jeho existencí zasažen. Přicházeli tam muži i ženy, byli to profesori, lékaři, učitelé, podnikatelé nebo dělníci, všichni bez výjimky měli v rukou růženec, a to nejen v kostele, ale také na cestě, na náměstí, ve dne i v noci, když čekali na ranní mši otce Pia, jehož vzhledem k tomu můžeme definovat jako velkého apoštola modlitby svatého růžence. Otec Pio proměnil San Giovanni Rotondo v město růžence. Rád opakoval : „ V knihách Boha hledáme, v modlitbě ho nalézáme“. Svatý Jan Bosko, velký vychovatel mládeže, pokládal modlitbu růžence za základní prostředek své výchovné metody. Když markýz d'Azeglio při návštěvě jeho oratoře obdivoval Don Boskovo dílo, nelíbila se mu jen modlitba růžence, kterou pokládal za neužitečnou, nudnou a doporučoval její zrušení, ale uslyšel tuto světcovu vlídnou, ale pevnou odpověď : „ Já velice trvám na této praxi : na ní stojí moje instituce; byl bych ochoten upustit spíše od jiných, velmi důležitých věcí, ale nikdy ne od této.“

V deníku svatého Maxmiliána Kolbeho, mariánského apoštola a našeho takřka současníka, nacházíme tuto krátkou větu : „ Kolik růženců, tolik zachráněných duší.“

Jeden růženec tedy může znamenat spásu jedné duše! Neměli bychom toho využívat, abychom pomohli zbloudilým bratřím, abychom vyprosili spásu pro nevěřící a ty, kteří se vzdálili od Boha? (převzato z časopisu *Světlo* 41,42/2010, z knihy G. Amorth - *Otec Pio* a z knihy *Negrisol, Castello, Manelli-Otec Pio z Pietrelciny*)

Z DĚJIN NAŠÍ FARNOSTI

KNĚŽÍ, KTERÍ PŮSOBILI VE FRYŠTÁKU (31. ČÁST)

V tomto a následujících číslech Farníčku se budeme věnovat osobnosti kněze, který je střední a starší generaci zdejších rodáků určitě dobře znám. (A to nejen těm, kteří chodili do kostela.) Tímto knězem je **P. Alois Piják**. Je sice pravdou, že jsme otci Pijákovi ve Farníčku věnovali velký prostor již jednou – bylo to v prázdninovém čísle roku 2004, kdy jsme si připomínali 20 let od jeho úmrtí. Zároveň je ale možná tak trochu souhrou náhod, že v našem historickém seriálu o fryštáckých duchovních správcích přišel

P. Piják „na řadu“ právě nyní, kdy se blíží ještě významnější výročí – 28. ledna 2011 si totiž připomeneme rovných 100 let od jeho narození. Takové výročí určitě stojí za zavzpomínání a ohlednutí za touto výraznou kněžskou osobností v naší farnosti.

Otce Pijáka můžeme pokládat v jistém ohledu za „rekordmana“. A to rekordmana v počtu let, které strávil v duchovní správě v naší farnosti. Bylo jich téměř 34. Úplně nejvíc to ale přece jen nebylo. Jeden fryštácký farář jej předstihl (alespoň podle dochovaných archivních správ). Byl jím P. Jan Ignát Schubert. Ten působil ve Fryštáku v letech 1747 – 1783, tedy 36 let (tento fryštácký farář mj. dostavěl poutní kostel Panny Marie ve Štípě). Přestože tak P. Pijákovi náleží „jen“ druhá příčka, byl knězem, kterému ve Fryštáku „prošly rukama“ minimálně tři generace farníků. A neměl to jednoduché – vždyť naši farnost spravoval v době, kdy církev u nás byla pronásledována a utlačována komunistickým režimem. O to více si musíme cenit všeho, co pro fryštáckou farnost vykonal.

P. Piják byl skutečně poctivý pisatel farní kroniky, takže by bylo možné z ní vybírat stále další a další úryvky. Protože je však řada informací známá, anebo se je dočtete např. v knize Městečko Fryšták (1945-1996), vybírám do Farníčku jen několik zajímavých zpráv, o kterých se domnívám, že nejsou až tak známé. Do dnešního čísla se však vejde už jen několik základních životopisných údajů P. Aloise Pijáka. Otec Piják se narodil 28. ledna 1911 v Újezdci u Luhačovic. Po studiích na gymnáziu v Uherském Brodě, nastoupil na Cyrilometodějskou bohosloveckou fakultu v Olomouci. Na kněze byl vysvěcen arcibiskupem Leopoldem Prečanem 5. července 1936. Před tím, než přišel do Fryštáku, působil jako kaplan ve Slušovicích (1936-1940) a jako nadační kaplan ve Štípě (1940-1950).

Pokračování příště **-vn-**

ŠPANĚLSKO – PO STOPÁCH CAMINA (3. ČÁST)

I když jsou prázdniny a nemám nastavený budík, jsem už kolem 6 hodiny vzhůru.

(Ovšem ve Španělsku tak brzo nikdo nevstává – to tu ještě všichni mají „půlnoc“). Vyhlížím ven z okna a protože byt ve kterém bydlíme je ve třetím patře a na samém konci města – mám docela pěkný výhled. Předě mnou jsou mírně

zvlněné zelené kopečky, ale jinak rovina. Než se vzbudí ostatní v rychlosti si pročítám turistického průvodce po Burgosu, abych se něco dozvěděl a mohl „dělat chytrého“. Kastilský hrabě Porcelo dostal od svého krále příkaz, aby na kopci nad řekou Arlanzón, v blízkosti křesťansko-muslimské hranice, postavil pevnost, dostatečně silnou na to, aby zadržela výboje islámských vojsk, a pod ní město. To bylo v roce 884. (Tedy velmi zhruba v období mise sv. Cyrila a Metoděje na území Velké Moravy – která je datována do roku 863).

Burgos se začal rozrůstat a brzy se stal hlavním městem Kastilie. Dnes už jsou z hradu jen ruiny, z hradeb taky a z osmi bran se jich zachovalo pouze pět. Ovšem ty nejkrásnější středověké stavby jsou stále na svém místě. Abychom si to trochu užili – rozhodujeme se, že půjdeme do města pěšky.

A dobře děláme - venku je ještě příjemný ranní chládek. Naše první kroky vedou k budově university. Tedy vysokoškolská budova je to až v současnosti. Dříve to byl známý „špitál“ na poutní cestě do Compostely. Jeho historie sahá do středověku a „Camino“ tu připomíná

všudypřítomná „značka“ – tzv. svatojakubská škeble – symbol všech poutníků a před vchodem do areálu stojí i socha svatého Jakuba – Santiaga, jak se mu ve Španělsku říká. I přes poměrně časnou ranní hodinu potkáváme první poutníky. I dnes je čeká dlouhá cesta a pokud chtějí do večera zvládnout průměrnou denní dávku (25 km) mají co dělat. Dlouhou alejí pomalu přicházíme až do centra. Přecházíme most, proti němuž se zvedá nejzachovalejší hradební brána, která byla do dnešní podoby přestavěna v 16. století na počest španělského krále Karla V. Jmenuje se Santa María a zdobí ji vedle Panny Marie i sochy několika významných osobností. A za ní už vykukují štíhlé a špičaté věže katedrál. Ta je doslova srdcem historické části města. Základní kámen chrámu, který je pokládán za jednu z nejkrásnějších gotických katedrál ve Španělsku, položili 20. července 1221 král Ferdinand III. a biskup Mauricio. A já už se moc těším na její prohlídku.

CO DÁL S FARNÍČKEM ? - VAŠE ODPOVĚDI

Tak jste milí čtenáři nakonec sebrali odvalu a přece jen se ozvali. Bylo vás několik a redakční rada si Vašich názorů, nápadů a připomínek opravdu váží. Postupně bychom je chtěli zveřejnit a třeba se najde i někdo další, kterého tyto názory inspirují. Opravdu se nemáte čeho bát - vždyť Farníček si přece děláme sami pro sebe....

Milý Farníčku,

přečetla jsem si v posledním čísle článek Co dál s farníčkem a přišlo mi líto, že by měl takový krásný časopis skončit. Zároveň však chápu všechny důvody redakční rady, neboť psát jej musí být náročné na invenci i čas. Rovněž chápu i to, že získat další členy do redakční rady je obtížné. Ne každý umí psát, ne každý ví o čem, ne každý by na to měl dost času, ne každý najde odvalu. Co však dál? Nevím. Jelikož mi však Farníček není lhostejný, dovoluji si napsat alespoň pár témat, o kterých by se možná mohlo psát. Zda by si však někdo na to troufl, nevím. Je však možné, že by mohly zaujmout. 1. Nenašli by se ve Fryštáku mezi věřícími ještě někteří starší lidé, kteří si pamatují na staříčka Stuchlého? Možná by byli ochotni si na nějaké zážitky vzpomenout a napsat o tom krátkou vzpomínku. Možná by se tím mohly nashromáždit další informace o tomto našem salesiánském knězi. 2. Možná by to chtělo povzbudit víru mladších generací nějakou pěknou vzpomínkou na to, jak to v křesťanských rodinách dříve chodilo, jak se předávala víra, jak se promítala do běžného života, popsat nějaký pěkný zážitek. Děti vzpomínkám prarodičů rády naslouchávají, třeba by je to zaujalo a něco pěkného a užitečného se v jejich duších uchytilo. 3. Jistě bychom se všichni potřebovali dál vzdělávat. Zvláště v této době, kdy je třeba odolávat tolika tlakům, stresům a nejistotám, je potřeba prohlubovat svůj náboženský život a upevňovat svou křesťanskou identitu. Je třeba více světla, více síly, více odvahy. Možná by se našel někdo, kdo by nám dokázal napsat o kráse a potřebnosti víry, naděje a lásky. O ctnostech, o hříchu, o tom jak být bdělý a jak jej v jeho stále větší rafinovanosti rozpoznat a jak mu čelit. 4. Pro poučení a povzbuzení by se možná mohly psát krátké, ale zajímavé životopisy svatých. Jejich životy byly těžké, ale vždy statečně čelili těžkostem a nesnázím. Vzory táhnou. 5. A snad na závěr jenom takový malý "nápad". Možná by se mohl zkusit vytvořit ve Farníčku farníkům malý prostor pro možnost nabídky věnování: tj. pokud by chtěl někdo něco užitečného a funkčního věnovat, mohl by to na tomto místě nabídnout.

Milý Farníčku, prosím o shovívavost k mým nápadům. Nevím, zda mají nějakou cenu. Možná Vás však potěší, že se alespoň někdo ozval a není mu náš časopis lhostejný.

V úctě Jindřiška Šindlerová

LITURGICKÉ OKÉNKO

Seriál Jany Skaličkové o tom, co bychom měli znát o Biblii dnes pokračuje dalšími informacemi na téma...

2. KNIHA MOJŽÍŠOVA – EXODUS

Po smrti Josefa a jeho bratří se rod Izraelitů velmi rozrostl. Na trůn v Egyptě usedl nový faraon, který se k Izraelitům choval nepřátelsky. Protože se bál jejich přesily, nechal házet do Nilu narozené chlapce. Jedné mamince se podařilo syna skrývat po celé tři měsíce. Když už jej nemohla mít déle u sebe, poslala jej jako Plaváčka ve vymazaném košíku po vodě. Dítěte se ujala faronova dcera a protože byl chlapec velmi krásný, dala mu jméno Mojžíš, zavolala si jeho matku jako kojnou a dokonce jí i zaplatila. Z toho pro nás plyne, že je kolem nás mnoho žen, které si nechají vzít dítě (potratem), kdyby důvěřovaly Bohu jako matka Mojžíše, Bůh by se jistě postaral. Tak jako se zachráněný Mojžíš stal záchranou Izraelitů, řada nenarozených dětí mohla pomoci lidem proti nemocem a bolestem světa.

Celé to jeho vyvolení a vyjití ze země je spojeno s tresty pro Egyptské, ale faraonovo srdce bylo neoblomné. Proč musí věci dojít až tak daleko (tedy smrt všech prvorozených v Egyptě)?

Tady se také slavily první velikonoce, je tady plno podobenství, předobrazů Ježíše Krista:

Obětní beránek, nekvašený chléb = předobraz eucharistie, krev na dveřích domů, jako ochrana před andělem zhoubcem = Krví Kristovou jsme obmytí od hříchů (od věčné smrti), přechod Rudým mořem = přechod ze smrti do života je symbol našeho křtu. Dříve se křesťané křtili celým ponořením do vody, aby umřeli bývalému životu a začali nový s Kristem. Voda je symbolem života, ale také smrti, zkázy a zničení (viz povodně). Pro Egyptské to však byla smrt. Důležité je si uvědomit co všechno Bůh pro svůj lid udělal, aby je zachránil. On se opravdu zajímá o každého z nás.

-js-

PLNOMOCNÉ ODPUSTKY

Dnes přinášíme informace o poměrně málo známých možnostech získání plnomocných odpustků umírajícím (dokonce bez účasti kněze!)

CÍRKEV PROPŮJČUJE UMÍRAJÍCÍM PLNOMOCNÉ ODPUSTKY, POKUD:

- není možno sehnat kněze, který by udělil svátost posledního pomazání a apoštolské požehnání, a tím udělil plnomocné odpustky;
- jestliže se umírající „během svého života pravidelně modlil“;
- jestliže je umírající ve stavu milosti posvěcující (přínejmenším skrze dokonalou lítost – či předříkávání slov lítosti před umírajícím!)

Tři obvyklé podmínky k dosažení plnomocných odpustků mohou být „prominuty“, pokud se umírající „během svého života pravidelně modlil nějaké modlitby“. Tento odpustek „v hodině smrti“ může být získán, ačkoli umírající v ten den již jednu plnomocný odpustek získal. **-vn-**

KALENDÁRIUM LISTOPAD 2010

- 1.11. Slavnost Všech svatých
 2.11. Vzpomínka na věrné zemřelé – Dušičky
 7.11. 32.neděle v mezidobí
 9.11. Svátek Posvěcení lateránské baziliky
 10.11. Památka svatého Lva Velikého
 12.11. Památka svatého Josafata
 13.11. Památka svaté Anežky České
 14.11. 33.neděle v mezidobí
 17.11. Památka svaté Alžběty Uherské
 21.11. Slavnost Ježíše Krista Krále
 22.11. Památka svaté Cecílie
 28.11. 1.neděle adventní
 30.11. Svátek svatého Ondřeje

svatá Cecílie**KLUB MAMINEK - FRYŠTÁK****VŽDY V ÚTERÝ OD 9 - 11 HODIN**

2.11. - Prezentace české ekologické drogerie pro domácnost DEDRA pí. Luckou Chludovou

Výroba lampionů

9.11. - Tvoření ubrouskovou technikou

16.11.- Výroba mýdel

Prodej ponožek pro dámy i pány, děti každého věku, dětských punčocháčů pí. Majkou Lekešovou

23.11.- Výroba adventních věnců

30.11.- Prezentace fy PartyLife (voňavé svíčky, dárky, bytové doplňky) pí. Dianou Kráčmarovou

PÁTEČNÍ TVOŘENÍ PRO ŠIROKOU VEŘEJNOST

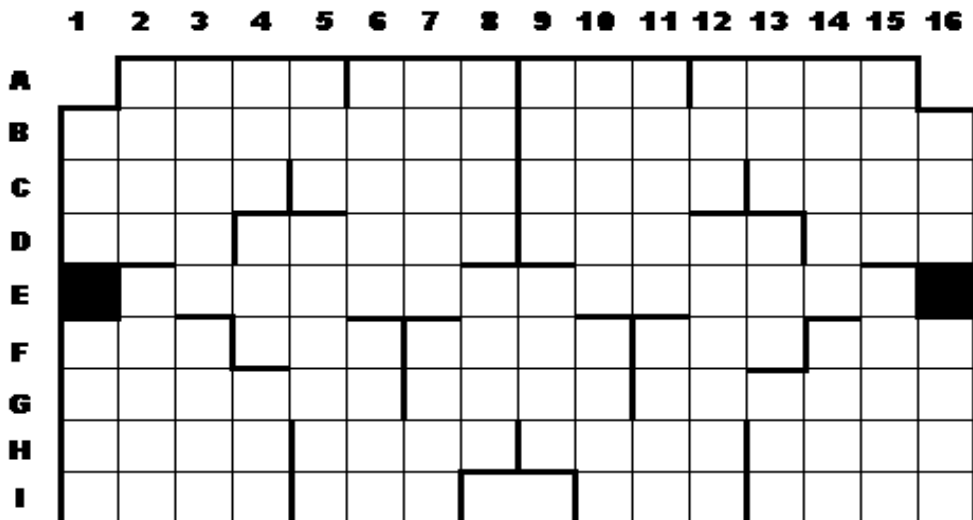
5.11. v 16 hod Pletení z pedigu, materiál zajištěn.

19.11. v 17 hod Patchwork, materiál zajištěn.

VYUČOVÁNÍ NÁBOŽENSTVÍ

TŘÍDA	VYUČUJÍCÍ	DEN	ČAS	MÍSTO
1. třída	pí.uč. Němcová	pondělí	12.00	škola
2. třída	P.M. Dibelka	úterý	11.30	škola
3. třída	P.M. Dibelka	úterý	12.20	škola
4. třída	P.M. Dibelka	středa	12.30	fara
5. třída	pí.uč. Langrová	pátek	12.20	fara
6. třída	pí.uč. Macháčková	pondělí	13.30	fara
7. třída	P.M.Dřímál	pondělí	15.00	fara
8. a 9. třída	P.M.Dřímál	úterý	13.30	fara

KŘÍŽOVKA NA LISTOPAD

Vodorovně: A. Druh jihoamer. lamy, SPZ Pelhřimova, německy „osm“, tvrdé dřevo. – B. Doprošovala se, znehybňovat (váhy). – C. Evropan, rumunská řeka, německy „červené“, biograf. – D. Německý člen, ponoření, milenec, město v Maďarsku. – **E. TAJENKA** – F. Ženský hlas, část úst, pryskyřníková rostlina, město v Itálii, husitská zbraň. – G. Drama bratří Mrštíků, popelavá, hudební těleso. – H. Letopis, Kainův bratr, rumunské město, český malíř. – I. Franský kupec, kukuč, italské město, očkovací látky.

Svisle: 1. Semita, značka doutníků. – 2. Část nohy, osolená. – 3. Adamovské strojírný, otesaný kmen. – 4. Okolo, dvojice, africký slon. – 5. Osobní zájmeno, druh stromu. – 6. Příčinniví, posvátný zákaz. – 7. Jezero v Rusku, české město. – 8. Chodský spisovatel, Zátopkovo jméno. – 9. Švýcarská řeka, ruská řeka. – 10. Kulhaví, domácí jméno Jaroslava. – 11. Strnutí šije, typ rodinných domků. – 12. Část čtverylky, nechota. – 13. Část těla, temnota, cestovní průkaz. – 14. Patřící Evě, úplné. – 15. Zolův román, druh kořenové zeleniny. – 16. Proud, turecký hodnostář.

Nápověda: D. Nak, F. Ora, 4. Ylo, 7. Osek

Tajenka z minula: ...idiota ani ve snu nenapadne, že je idiot.

Připravil František Zálaha

FARNÍČEK – ZPRAVODAJ FARNOSTI SV. MIKULÁŠE VE FRYŠTÁKU

Redakční rada: P. Miroslav Dibelka, Mgr. Pavel Nášel,

Mgr. Vít Němec, Ing. Libor Kučera

VYCHÁZÍ 1x MĚSÍČNĚ, URČENO PRO VNITŘNÍ POTŘEBU, NEPRODEJNÉ

REDAKCE SI VYHRADZUJE PRÁVO NA ÚPRAVU VAŠICH PŘÍSPĚVKŮ

Římskokatolická farnost Fryšták, P. I. Stuchlého 25, 763 16 FRYŠTÁK, tel: 577 911 005

E-mail: farnicek@post.cz, internet: <http://www.farnostfrystak.cz>.

Uzávěrka pro vaše příspěvky do 20. dne měsíce

Vyšlo 6. 11. 2010 v nákladu 250 ks.